

ARTlist

IZLAZI DVA PUTA GODIŠNJE
- CIJENA 5 KUNA

LIST UČENIKA I PROFESORA ŠKOLE LIKOVNIH UMJETNOSTI U SPLITU - BR. 15 - PROSINAC 1997. -

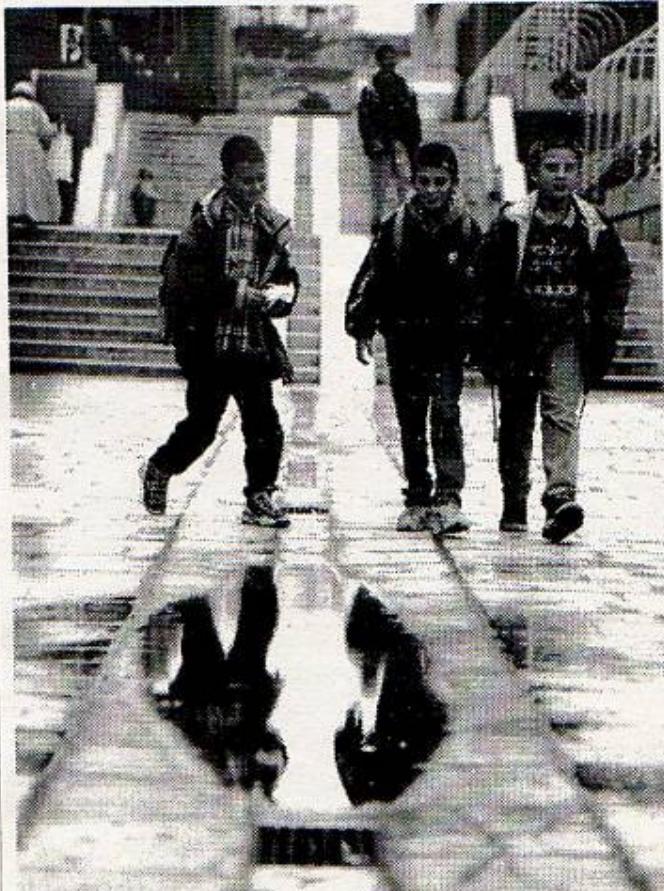

OVAJ BROJ NAPRAVLJEN JE NA RECIKLIRANOM PAPIRU

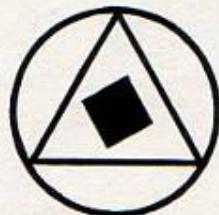
I BI SVJETLOST

...ali mi zatvorismo tvrdoglavе očи
pred onim što nam bijaše nesebično poklonjeno
od vječnog života...
I bi život, ali mi ga odgurnusmo
nošeni otrovnom željom
za ovozemaljskom besmrtnošću...
I bi nada, ali mi je okaljasmo
u očima onih koji su vjerovali...
I vjera bi, ali mi je iskoristismo i
izdasmo onoga kojega nazivasmo ocem
I ljubav bi, ali prokockasmo je zbog
bezvrijedne varke...
I srce... I izgubismo ga bez svjetla koje
je oteo mrak...
... ali njegovi se otkucaji još uvijek čuju
i odjekuju tamom kad nestane dana
za one koji slušaju, vole i vjeruju...

Daniela Tonković (3. grafike)

Mato Blažević (4. fotografije): Svjetlost

ŠKOLA LIKOVNIH UMJETNOSTI

Izdavač: Škola likovnih umjetnosti, Split

Adresa: Fausta Vrančića 17
Tel/fax: 521-874

Glavna i odgovorna urednica: prof. Vanja Škrobica

Redakcija: Silvia Siminati i Tisja Kljaković (4. slikarstva), Jana Karolija (4. fotografije), Ivana Đanić (3. kiparstva), Jadranka Kljajić (1. b...)

Odbor - profesori: Jasenka Splivalo, Aleksandra Bogavčić i Mladen Bilankov (predsjednik)

Naslovna stranica: autorica fotografije Josipa Šantić (4.fotografije)

Lektorice: prof. Marica Butina i Suzana Podrug

Grafička obrada: III. i IV. razredi grafike i Zoran Zelenika (4. slikarstva) uz pomoć prof. Nikole Skokandića

Mišljenjem Ministarstva prosvjete i športa br. 532-03-1/7-94-2 od 31. listopada 1994.

ARTLIST je oslobođen plaćanja poreza.

Odabrala prof. Marica Butina

Martina Ivančić (1.b)

Samo pojedini jaki i hrabi mogu doći do Isusa u ovom okrutnom svijetu. Za to je potrebno toplo i veliko srce kao što ga je imala Majka Terezija. Mi ostali zadovoljiti ćemo se s time da pokušamo dati najviše od sebe u nadi da ćemo zavrijediti blistavu ocjenu za Isusa. Odlučiti da ćemo uvijek pravim putem ići - lako je, ali već na prvom koraku zapnemo. Naše se želje ne ispunjavaju, a postupci se krivo tumače. Mi ovaj svijet nismo ovakvim učinili, ali uklopiti se moramo. Naša topla srca i snene oči željni bi više ljepote, ali uzalud; gledamo i slušamo o ratovima, prognanima i nepravedno osudenima. Ja zastanem u tom nemiru slika sivih boja i kažem sebi da se usprkos svemu lošem što nas okružuje nećemo dati pokolebiti, nećemo predati. Ostat ćemo sol ove zemlje i doći do Isusa i s ovakvim svijetom.

na Mjesec, obletio je Zemlju ... Ali i dalje se u svijesti čovjekovo skriva zvijer veća od svih potresa, od svih vulkana i svih poplava, zvijer koja mu ne daje mirno spavati, koja ga tjera ubijati, uništavati.

Ah, kad bih mogla, što bih sve promjenila! No ja sam tako mala i slaba da bih mogla nahraniti gladne, napojiti žedne, zaustaviti ratove i učiniti da ljudi žive u cvijeću. Kad bih mogla učiniti sve ljudi ljudima, uništiti zlobu, zavist, svu ogromnu laž što se u njima skriva ...

Svetla, budućnost treba svjetla! Ali dok je čovjeka i gdje je svjetlost potpuna, stvorit će mjesto u kome će vladati tama.

Recite mi kako ćemo s ovakvim svijetom - svijetom bez stida - doći pred Isusa?

MOŽEMO LI S OVAKVIM SVIJETOM BEZ STIDA DOĆI PRED ISUSA?

Katarina Marović (1.b)

Današnji je svijet pun hladnih, smrtno ukočenih ljudi koji grade betonske pustinje. Trebamo se truditi da u taj svijet ponovno "zasadimo" srce. Jer naš svijet ne propada zbog nedostatka stručnosti i znanja, nego zbog nedostatka ljubavi, ljubavi prema bližnjemu. Tek kad u ovome svijetu ljubav prema bližnjemu bude ispred ljubavi prema novcu, materijalnom, moći ćemo bez stida doći pred Isusa.

Sandra Šusté (1. b)

Tko mi jamči da Zemlja nije pakao neke druge planete? Naša provincija Zemlja u kojoj ljudi žive da pate ... Čovjek, ta zagonetka prirode, taj nepresušni izvor čudenja - zvuči li gordo? Sve što gledam oko sebe čovjekovo je djelo, mnogo je toga za ovih nekoliko tisuća godina napravio: uspio je sagraditi kuće što paraju nebo, kročio je

Iva Sindik (1.b)

Dvije tisuće godina unazad osudili su jednoga čovjeka koji je uz to bio Bog. Njegovo mu božanstvo nisu priznali. Optužili su ga da vara svih oko sebe i razapeli ga na križ. Isus im nije zamjerio. Nastavio je svojim putem. Majka Marija i učenik Ivan ostali su uz njega. Čini se da u životu uvijek postoje oni koji izdaju i oni koji čine zlo. Treba im oprostiti, ali ne zaboraviti. Na njih ne treba puno gledati jer tako nećemo nikamo stići. Ne smijemo dopustiti da nas uništi njihovo zlo. Treba uzeti svoj križ i nastaviti dalje. Stojimo u tom trenutku pred sobom i pred Bogom i palimo svijeću. Onu u našim srcima. Neka tu uvijek gori i podsjeća na dostojanstvo, put kojim treba ići. Budućnost je pred nama; ispunimo je Bogom i prijateljstvom s Njim - tako ćemo lakše doći pred Njega. Moj put je mir, moja snaga je ljubav, moj zavjet je sloboda.

RAZGOVOR

Ivana Đanić (3. kiparstva) razgovarala je s Dragom Duževićem, kiparom i profesorom u Školi likovnih umjetnosti

ŠKOLA POKREĆE I INICIRA TALENT

* Molim Vas da se za početak ukratko predstavite.

* Moje je ime Dragan Dužević. Profesor sam u ŠLU. Diplomirao sam kiparstvo na ALU u Zagrebu, a u Splitu sam završio odjel kiparstva u Školi likovnih umjetnosti.

Rođen sam 4. travnja 1971. u Splitu.

* Nedavno ste završili akademiju. U čijoj ste klasi diplomirali i je li bilo teško upisati ALU?

* Diplomirao sam u klasi prof. Šime Vušlaza. Koliko pamtim, u ono je vrijeme u školi vladao bauk oko upisa. Bila je puno kandidata (iz cijele ondašnje Jugoslavije), a primalo ih je samo šestoro. Okušao sam sreću već nakon 3. razreda srednje škole, a uz potporu tadašnjih profesora N. Džaje, G. Žuvel i K. Kovačićai. To proljeće pamtim i po tome što nisam otišao na ekskurziju u Grčku već sam se pripremao za prijamni. Na prijamnom sam zapažen i bio sam 7. na listi. Iduće godine, nakon mature, nisam se bojao ići na prijamni, kojeg sam položio. Treba, dakle, imati volju i ljubav i uspjeh neće izostati.

* Danas ste nastavnik na ŠLU.

Možete li napraviti neke usporedbu danas u odnosu na godine kada ste bili ovdje učenik.

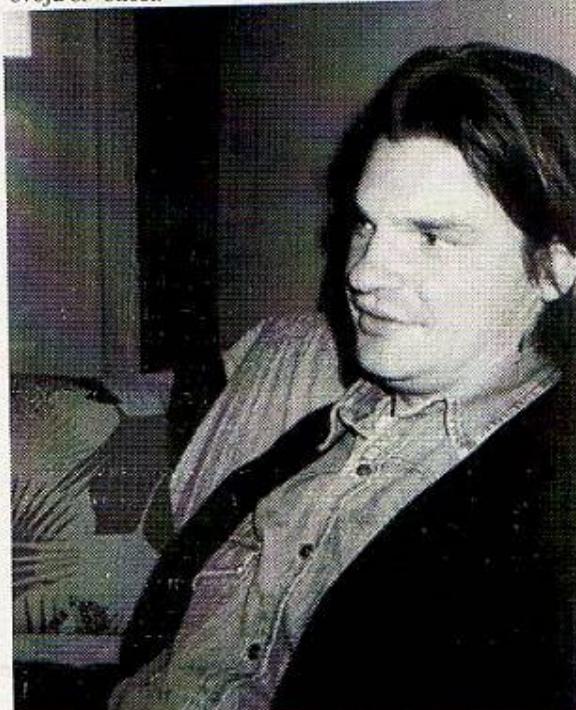
* Kad sam ja bio učenik ove škole, nastava se održavala u staroj zgradbi u središtu grada. Prednosti su bile : blizina gradske jezgre, Palače, galerije... Današnja zgrada nije na atraktivnoj lokaciji, ali su u njoj bolji uvjeti rada.

* Ima li uspomena iz vremena kada ste bili učenik?

DUŽEVIĆ: Ima ih mnogo. Za ovu prigodu teško je izdvojiti jednu...

* Možete li usporediti srednju školu i akademiju?

* Srednja škola inicira, pokreće talent. Tu počinje ozbiljnije zanimanje za likovno izražavanje. Ta stечena znanja na akademiji proširujemo i upotpunjujemo.. Na akademiji čovjek prolazi kroz fazu odrastanja, više se oslanja na vlastite snage, oslobada se uzora i otkriva svoju osobnost.

Dragan Dužević

* Kakav je bio osjećaj vratiti se u ovu školu, ali u ulozi nastavnika?

* Bilo mi je drago. Osjećam prisnost prema ovoj sredini u kojoj sam prije desetak godina bio učenik.

Moji nekadašnji profesori (N. Džaja, J. Splivalo, Ž. Punda, V. Aleksić, A. Piragić, V. Škrobica, N. Antičević, D. Bodulić) sada su mi kolege. U početku sam osjećao

izvjesnu nesigurnost, ali se pomalo navikavam.

* Kakve su perspektive mlađih umjetnika u Splitu?

* Moram priznati da ne razmišljam o tome i teško mogu na to odgovoriti.

* Jeste li do sada izlagali i pripremate li nešto?

* Do sada nisam izlagao, ali bih mogao uskoro. Što se izložbe tiče, moram priznati da sam dosta oprezan. Za kipara je od presudnog značenja prostor u kojem može kontinuirano i nesmetano raditi.

Do sada sam se snalazio na različite načine, dok nisam konačno riješio taj problem. Nadam se da se konačno mogu slobodno predati radu i dovršiti neke stvari koje sam otpočeo..

Uz neke uzore sam otkrio ljepotu pretpovijesne umjetnosti, ranih civilizacija, afričke plastike. Uz njihovu pomoć sam uspio naslutiti oblik i njegove mogućnosti, te naučiti likovno čitati i pisati.

* *Imate li uzore?*

* Naravno. U početku su to bili predstavnici antike i renesanse. Na akademiji sam kao uzore imao neke umjetnike moderne i suvremene umjetnosti (*Rrodina, Bourdela, Rossa, Giacometti, Picasso, Moorea...*). U Zagrebu sam imao prigodu osobno upoznati našeg suvremenog kipara *Ivana Kožarića*. Draga su mi i djela *Branka Ružića* i *K. A. Radovanija*.

* *Što je s hobijima i drugim interesima, knjizi primjerice. Možda je umjetnost okupirala vaš život (profesionalni i privatni)?*

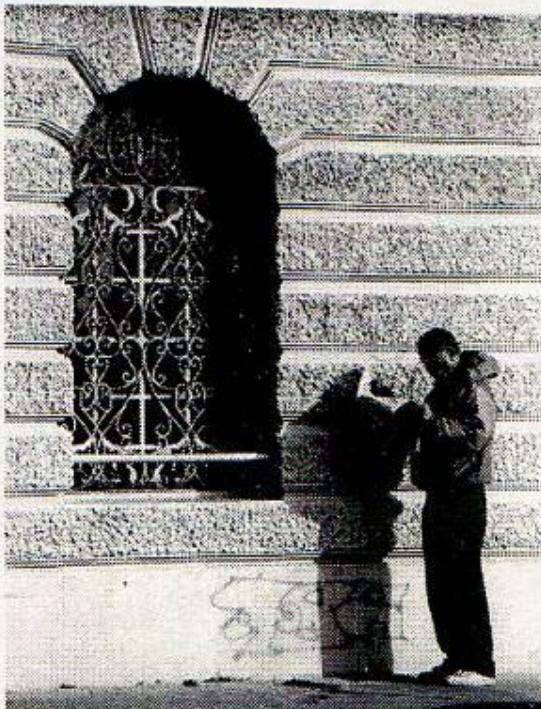
* Sigurno. Ranije sam više čitao. U posljednje vrijeme više sam okrenut samome sebi. Osluškujem sebe.

Duževićev (učenički) rad: Portret

ODGOVARI NAŠIH PRVAŠA NA PITANJE

ŠTO JE ZA MENE UMJETNOST?

Mato Blažević (4. fotografije): Zatišje

** UMJETNOST JE ŽIVOT KOJI NIKAD NE UMIRE.

** KAD UMJETNIK NE BI STVARAO, NJEGOV ŽIVOT NE BI IMAO SMISLA.

** UMJETNOST JE ŽIVLJENJE LAGANO KAO PERCE.

** ČIM POMISLIM NA UMJETNOST, POMISLIM NA SLOBODU, SLOBODNU RIJEĆ...

** ONA OTKRIVA ISTINU KOJU DRUGIM PUTEM NE BISMOSZNALI IZRAZITI.

** UMJETNOST NAM POKAZUJE NAŠ VLASTITI ŽIVOT.

** U SVIJETU UMJETNOSTI ČOVJEK PRONALAŽI SVOJ PRAVI DUH.

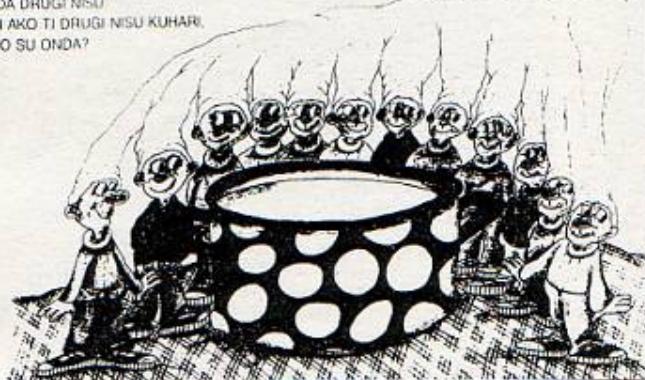
** UMJETNOST JE SAM SVIJET PO SEBI, PUN NEISCRPNIH KOMBINACIJA.

Joško Marušić

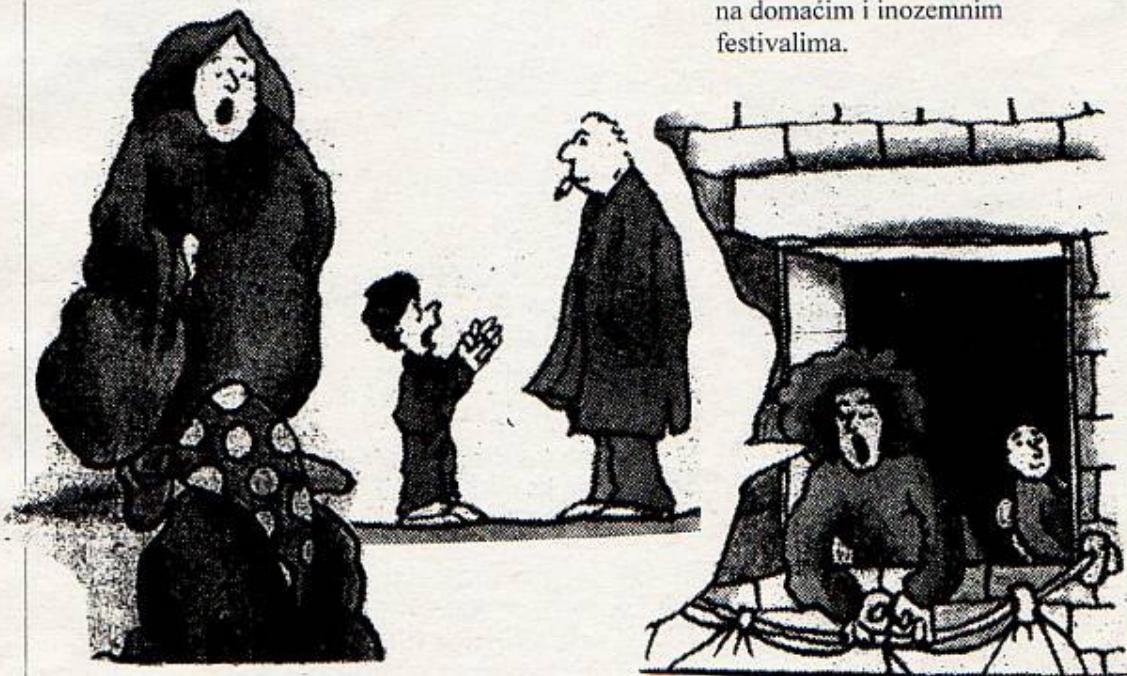

DVANAEST KUHARA

JA KAŽEM DA JE NA OVOJ STRANICI NACRTANO DVANAEST KUHARA.
A MENI KAŽU DA JE TU SAMO JEDAN KUHAR.
A DA DRUGI NIŠU
ALI AKO TI DRUGI NIŠU KUHARI.
TKO SU ONDA?

Roden je 1952. u Splitu, po profesiji arhitekt, ali i uspješan ilustrator slikovnica, autor crtanih filmova, karikaturist... Poznat je i kao umjetnički direktor Studija crtanog filma "ZAGREB - FILM". Na Školi primijenjenih umjetnosti u Zagrebu predaje animaciju. Ilustrira knjige za djecu, a objavio je i knjigu karikatura "Knjige, vuci i magarci". Često u dnevnim listovima nailazimo na njegove karikature pod nazivom "Danas jesmo, sutra nismo". Dobitnik je brojnih nagrada na domaćim i inozemnim festivalima.

U ovoj rubrići SPLIT 1700 govorimo o ljudima i dogadajima koji su obilježili naš grad. U ovom se broju ARTLISTA Tisja Kljaković (4. r. slikarstva) prisjeća se pjesnika Momčila Popadića

Rodio se 25. ožujka 1947. u Blatu (Korčula). Najveći dio života proveo je u Splitu radeći kao novinar i pjesnik. Objavio je kilometre reportaža, kazališnih komada, pjesama, feljtona, kritika.... Umro je 20. studenog 1990. Potražite u školskoj knjižnici njegovu zbirku pjesama "Finski nož" iz koje smo odabrali:

TANKA KOŠULJA NA TVOM BIJELOM TIJELU

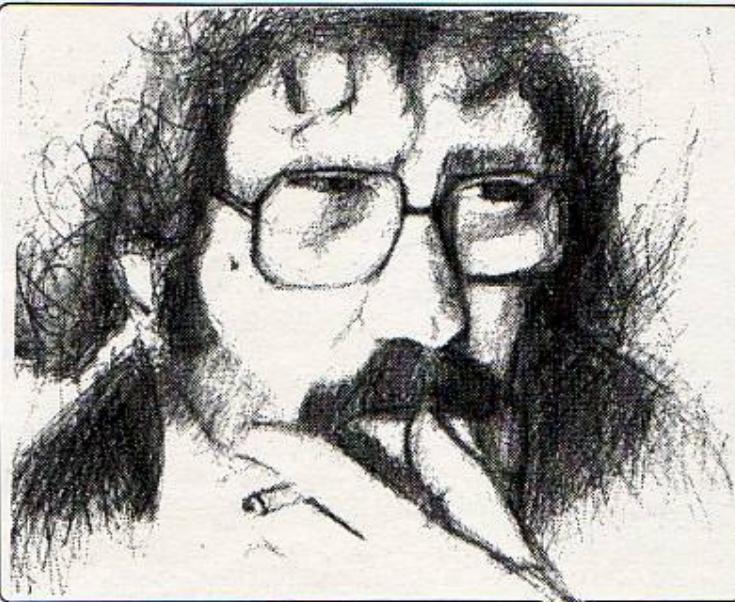
tanka košulja na tvom bijelom tijelu
sat što slijedi neosmišljeno vrijeme
svjetiljka i sjene (nekoliko njih)
promišljeno disanje obale i mora
tako skladno
koža vlasti grudi koje panično ljubim
sumrak koji postaje večer a zatim
u noć tone
nešto skladno i još neobjašnjivo
takoder lijepo
i još
moj pouzdan crv u krovnoj gredi
što ruje
moj postojani crv

M I R I S L U L E

Očete da van ništo kažen o Popu, o Momčilu Popadiću? Pa ne znam, bilo je to prilično davno dok je onaj Jokin otac bija živ i pijan, onako miran na zidiću kraj trafike. Pokojna Matija, zaštitni znak naše Aljinovićeve, stala je na prozoru četvrtoga kata i "mlila" u prazno. Poštu i penziju nosija je Rife, a čistačica se zvala Marina. Tata je upravo kupija na kredit žutoga "fiću" i sta atento da se kogod ne nasloni na nj, jerbo ima zavidnega svita. Pra ga je svaku nediju popodne. E, onda bi nan ništo čupavo i ricavo izvirilo vanka s drugega prozora priko puta. To van je bija Pop.

Lula u ustima i par komentara u njegovon stilu, a onda bi saša, proša kraj trafike i onoga Jokinovoga oca i sa svojon otvorenon boršon odluta u grad. Dotetura bi u noć svojoj Tonki (koja nije znala reć ni cvrčak ni more), a to i nije važno. Važan je zeleni "šljem" u koji je na Uskrs aranžirao fritule, pa takuin na Coca Colu iz Amerike ča mi ga je darova (a ja ga izgubila u kinu), otvorena borša i u kredenci iznad televizije staklenke škije - njegov miris. E, onda van je došlo drugo vrime. Tata je

kupija "juga" na puno, puno rata, i pra ga je u nedilju popodne. Barba Pop presta je lutat sa svojon otvorenon boršon. Šeta je sa svojon Tonkon (koja nije znala reć ni cvrčak ni more). Šetnje su bile lagane, a on nije više zna da prolazi pokraj onoga Jokinog oca, kraj trafike. Nije zna da Refa nosi poštu, da se čistačica zove Marina... U jednu nediju kad smo prali "juga" nije ništa reka. Eto, toga se najviše spominjen

Tisja Kljaković
(4. slikarstva): Pop

OSVRTI:

"MRAČNI TEATAR"

E. Ionesco: *"Čelava pjevačica"* i T. Stoppard
"Hamlet"

Gradsko kazalište mladih /dramski studio za
mladež/

Redatelj: Goran Golovko

Komentira: Maja Grubišić (2. kiparstva)

Iz predstave se zaključuje da je sve što u životu činimo uglavnom besmisleno. Prolazimo kroz život pretvarajući se ljubaznim i velikim, dok se ispod toga debelega sloja šminke i ponosa nalazi pokvareni, gnušni i masni trgovac koji sve nastoji podrediti sebi cijedeći iz toga zadnju kapljicu koristi. Zašto je u nama usaden taj prokleti osjećaj osvete što u svojoj provedbi obavezno završi tragično? Ali, to nema veze! Važno je da: nema žita, nema poplave, nema ni požara, ali zato ima šećera. Već iskusna glumačka ekipa i redatelj, koji zaslужuje svu pohvalu, u ovakvim temama bivaju postavljeni u "crnoj kutiji". Jer ipak, tamo se očituje ono što je općenito najvažnije kod ljudskog roda. A to je: frizura, make up - i naravno Ruke (da bismo što bolje opisali bića, stvari ili pak pojave). Ovaj "muppet show" mi se svidio. Zaista treba biti (hrabar) majstor da se jedan pametan čovjek izruga društvu na posredan način.

Mato Blažević (4. fotografije): Autoportret

LJUBAV /ŽENA/**KAO PETI ELEMENT**

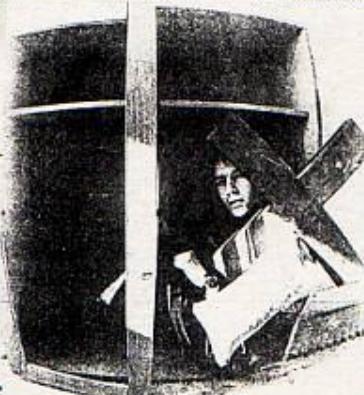
pišu: Vlada Bergamo i Vedran Urličić (2.
grafike)

Vanzemaljci se pripremaju napasti Zemlju. Žele uništiti svaki oblik života na njoj. Jedina šansa ljudima da se obrane od užarene mase koja se približava Zemlji su četiri elementa (ZEMLJA, VODA, VATRA, VJETAR - ZRAK). Kad se ovi elementi udruže s petim elementom ŽENOM, stvara se ogromna moć jer se ona aktivira na riječ LJUBAV. Ali peti element (LEELOO) bježi. Nagovara bivšeg specijalca K. Dallasa da joj pomogne. Traži da je odvede svećeniku koji je jedini znao što se događa i to je rekao američkom predsjedniku. Svećenik se pokušava riješiti K. Dallasa ali vlada saznaće da je on bivši profesionalac koji bi zajedno s Leeloo mogao značiti spas. Sakupiti i spojiti elemente nije baš lako. Ali, što je nemoguće za obične smrtnike, nije i za K. Dallasa.

Film je vratoloman, uzbudljiv, s dozom humora, pun akcije, SF, sto na sat, turbo... za oborit s nogu, bolje rečeno, sa sjedalice. I kad vam se čini da je "frka", taman scenarist i redatelj "sklepaju bazu".

Glumci su izvanredni, poglavito Milla Yovovich koja je osam mjeseci vježbala glumu u sceni koja je trajala minutu-dvije. Bruce Willis - kao uvijek "pučački" raspoložen. Možda su negativci u filmu prikazani nešto lošije, djelomice naivno i pomalo smiješno, kao u crtićima. Za potrebe filma radilo je čak sedam dizajnera koji su nacrtali 8000 crteža. U odabiru glumice za ulogu Leeloo natjecalo se 6000 kandidatkinja. U ovom je filmu izvedena najveća eksplozija u zatvorenom prostoru za potrebe filmskih efekata. Napravljeno je više od 30 maketa od kojih je najveća "glumila" 22 futurističke zgrade s Manhattan. U svakom slučaju u filmu ima svega puno: akcije, iskrenosti, plakanja, ljubavi i ubijanja, dakako. Sve dobro smiksano daje "PETI ELEMENT".

MEĐUNARODNI FESTIVAL NOVOG FILMA I VIDEA SPLIT '97

Kako sam bila onemogućena pratiti cijeli festival, tako ne mogu dati sud općenito o vrijednostima prikazanih filmskog i video materijala. Iz tog razloga sad razglabam o filmu izvan konkurenčije, madarske produkcije "Witmanovi dječaci". Svijet oko nas je tako uredan da se radamo sa sviješću o bezuvjetnosti ljubavi u odnosu dijete - majka. No, svaka ljubav, pa tako i ta, mora biti nečim uvjetovana da bi postojala. Samim činom stvaranja nismo dobili kartu za sve predstave u kojima dijete igra, ni ključeve svih njegovih odaja. Taj čin nije dovoljan da zaslužimo njegovu ljubav. Svako primanje zahtijeva davanje. Radnja se odvija 1914. u malom gradiću u Madarskoj. Dječaci u dobi od 12 i 14. godina izgube oca, te poslije njegove smrti ostaju sami s majkom. Majka ubrzo nalazi ljubavnika (susjed), te ih potpuno zapostavlja.

SILVIA SIMINATI (4. slikarstvo) djelomice je pratila Festival novog filma i videa za ARTlist komentira :

Witman fiuk

1'33" 35 mm, boja, 1997.

Stariji dječak upoznaje prostitutku i s njom odlazi u javnu kuću gdje mu ona nudi svoj iskusni dodir od kojega on sa strahom uzmiče. Njihov odnos svakim danom postaje sve prisniji i upoznaje je sa svojim bratom Ona im poklanja svu nježnost i pažnju koja bi se od majke očekivala. Mati im biva sve dalja, prostitutka bliža, jer je topla, jer je nasmiješena.

Obje žene ne igraju likove čednih. Razlika je u tome što jedna obavlja to u okvirima prihvatljivima za društvo. U srcima djece to nije mjerilo.

Svome izvoru nježnosti dječaci odluče darovati nešto vrijedno, baš kao što ona njima poklanja

Skupocjena ogrlica njihove majke spremljena je odmah do majčina uzglavlja. Dječaci imaju potrebu za ravnotežom, vrijedna materija - vrijednoj osobi. Ovoj drugoj je svejedno. Dok

dječaci izvlače ogrlicu, majka se budi. Ono svejedno bude nož zariven u majčino tijelo. Žrtvovati majku za ljubav.

Upravo se zato svaka majka i treba žrtvovati. Za života im ništa osim života nije pružila. Sad im pruža svoju smrt koju oni objeručke prihvaćaju. Ozarenih lica trče k svojoj ljubavi, uvlače se u njeno okrilje, daruju joj ogrlicu. S ogrlicom i majku, njeni ime. To je ona i zaslužila.

IZLOŽBU u Muzejskom prostoru (22.-31. kolovoza 1997.) posjetila i komentirala Tisja Kljaković (4. slikarstva)

SPLITSKE NADE ILI 11 VELIČANSTVENIH

11 VELIČANSTVENIH U IZLOŽBENOM PROSTORU STARE BOLNICE U SPLITU

Izložbom, koju smo krajem ovog ljeta mogli vidjeti u izložbenom prostoru Stare bolnice, predstavila su se jedanaestorica mladih splitskih likovnih umjetnika: Jurica Matijević, Loren Živković - Kuljiš, Dario Šolman, Mladen Čulić i nekoliko naših bivših učenika (a sada diplomiranih umjetnika) Aleksandar Bezinović, Ana Bošković, Ana Marija Botteri - Peruzović, Evgenij Glinski, Ljubinka Grujin, Hrvoje Marko Peruzović i Viktor Popović. Zaista je bilo svega - hoću reći, bilo je vrlo, vrlo raznovrsno.

Npr.: 1. mlado jelenče leži u kutu i izaziva samilost dječice i bakica koje vjerojatno kradu ideju za goblen; 2. imitiramo Klimta; 3. imitiramo Vidovića; 4. na improviziranom sušilu suše se plastične prozirne hlače napunjene novinskim papirom. Efektno, jelte?; 5. nešto apstrakcije, nešto ritma; 6. kombinacija drva i željeza.

Zanimljiv spoj. Autor tih skulptura je Loren Živković Kuljiš. Maksimalno stilizira svoje motive, a za svoje kolege kaže: "Ono što se danas radi odražava ono što se danas dogada."

Diplomatski rečeno.

Gospodica od plastičnih hlača (inače naša bivša učenica) Ljubinka Grujin očekuje, za koju godinu vidjeti Splitčanke u prozirnoj plastici. Stara poslovica kaže da nada umire zadnja!!!

Zaista originalne kopije svog pradjeda Vidovića predstavio je Mladen Čulić. Na pitanje: zašto ga kopiraš? odgovorio je: "Ma ne kopiram. Ne gledam ja to tako. Zašto ne 'zaustavljati' nešto tako lijepo i dobro? Stotine kopiraju Vidovića, a rezultati su katastrofalni."

Gospodu Botteri Peruzović, čiji radovi neodoljivo podsjećaju na secesiju i Klimta,

nismo htjeli razgovorom ometati jer čeka bebu. Ona je, kao i njen suprug Hrvoje Marko Peruzović, također završila našu školu.

Ljubinka Grujin: instalacija (detalj)

Što se tiče usamljenog jelenka, najbolje da ostane takav. Ostali autori poput Viktor Popovića, Evgenija Glinskog i Daria Šolmana zasluzuju da ih se zapamti. To bi bile splitske nade. A pred njima je još dalek, dug put...

Francuski književnik G. FLAUBERT napisao je knjigu koju bismo mogli nazvati **KNJIGA LJUDSKE GLUPOSTI**. Na pisanje je bio potaknut još u djetinjstvu slušajući kako gluposti "valja" izvjesna gospoda, a prijateljica n-jegove majke. Između svih gluposti koje je zapisao poznati književnik mi smo za ovu prigodu odabrali njih nekoliko kako biste ih vi izbjegli:

1. **AMERIKA:** Lijep primjer nepravde: otkrio ju je Kolumbo, a ime nosi po Amerigu.
2. **DAR:** Nije vrijednost ono što čini njegovu cijenu, ali ipak nije cijena ono što čini njegovu vrijednost. Dar nije ništa, nakana je bitna.
3. **FOSIL:** Dokaz potopa. Ukusna šala ako se radi o kakvom akademiku.
4. **KNJIGA:** Ma kakva bila, uvek preduga.
5. **IDEAL:** Nešto posve beskorisno.
6. **ILIJADA:** Uvijek uz Odiseja •
7. **OPTIMIST:** Isto što i imbecil •

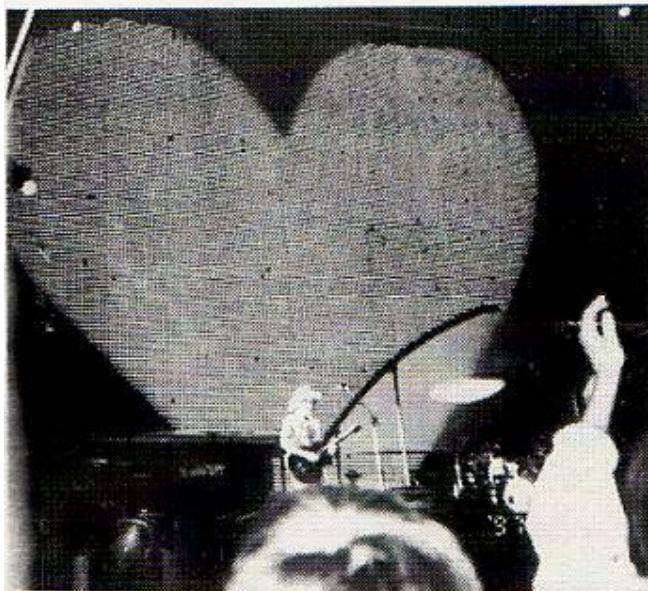
REPORTAŽA

U 2 R A P O R T

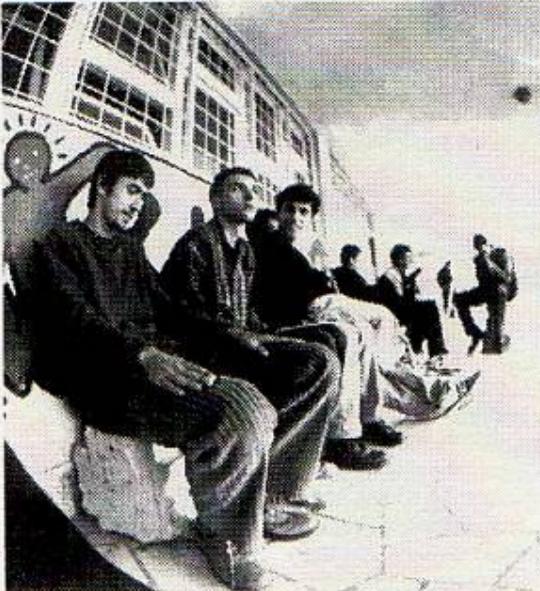
Zoran Zelenika (4. slikarstvo)

Je li iz suošjećanja, bratstva ili propagande, ne znam, ali Irci su se nadvili nad Sarajevom. Pokrivši grad plakatima i dobrom atmosferom ostavili su prostor pun čekanja do ispunjenja jednog malog sna. Velikim svjetlima, glasnom i jakom glazbom, bljescima spektakla je pozivao k sebi irski bard dobrog glasa. S ulaskom u veliku i uskuhalu arenu je krenulo neuništivo kolo zabave. Za ljude koji su bili navikavani na strah, ostao je samo strah da bi sve moglo prebrzo završiti. Tako je na kraju moram reći i bilo. Ali od početka do kraja se onaj mali san zaista i dogodio. Ako bi netko razmislio o povezivanju žednoga grada sa osvježavajuće ugodnim napitkom imena U2, u računu bi dobio - čisto zadovoljstvo. Izrazi na licima bijahu kao kod djece bez

igračaka koja su se odjednom našla sama i slobodna na odjelu neke velike robne kuće. Na trenutke se jako i opipljivo cutio osjećaj zajedništva koji koliko god da je čest na takvoj vrsti spektakla, opet je bio ako ne jači tada barem posebniji i pun nekakvog humanog elektriciteta. Bili smo svjesni da u svakom trenutku đjelimo nešto čega ćemo se rado sjećati. Kako i tada, cijeli tamo, tako i sada sjećanjem tamo, a zapravo, tu isti je osmjeh u pitanju i isti taj je bljesnuo u jutru povratka u sivo sarajevsko jutro. Grad je bio pretrpan smećem, ambalažom, letcima i plakatima koji su izgledali poput osmrtnica, obavijesti o nečemu čega više nema. Već sam rekao, zaista je u sjećanju i to u pretincu pod naslovom "ovo se ne zaboravlja".

Sarajevo: koncert U2 (snimila Branka Pupačić)

Goran Maračić (4. fotografije): "Mi svi?"

Julijana Turkovic, 3. grafika:

Grami, dekagrami, kilogrami, tone - mjere su za količinu. Mjera za što? Količinu čega? Količinu napuhana trbuha, trbuha sitosti, neumjerenosti, ili pak onoga jadnoga napuhanoga trbuha, trbuha zraka, izglađnjelosti?

I tu se nadmeću vage ovoga svijeta. Vage ljudi ili vase trbuha. Vage ljudi nemaju prevagu jer ista je količina ljudi punih izobilja i ljudi s oskudicom. Vaga napuhanih trbuha je s velikom prevagom one strane na kojoj se ugnijezdio trbuhan sitosti, a gubitnik je trbuhan zraka, trbuhan bestžinskog stanja.

Da bismo uravnotežili vase ovoga svijeta, potrebno je mnogo ljubavi prema onome tko ti je tako daleko, a opet tako blizu, onome tko ti je nepoznat, a opet tako blizak. Znam da je ta ljubav tek suza, tek kapljica, ali kap po kap čini čuda - čini more ljubavi.

Milka Stipičić, 3. slikarstvo:

"Kruha i igara!" kaže stara uzrečica još od plemenitih Rimljana. Praznu trbuhu nije voljaigrati.

Od pamтивjeka čovjeka muči problem preživljavanja: kako opstati.

U vremenu u kojem živimo vlada zakon jačega. Jači potiskuju slabije koji im poslije služe kao otirači za isprazna obećanja i slatkorječnost. Puste tlapnje onih koji su se tako visoko "popeli" da ne vide vlastite cipele mute razum milijunima izdanih koji su već "siti" i umorni od obećanih zvijezda.

Cini mi se obiljem želja da se djeca više ne bude "plaćem gladi" gledajući beznadna i umorna majčina lica, tupih pogleda uperenih u neko bezizlazno sivilo s bijedom zrakom žučkastobijelog svjetla što dopire iz nekoga uzaludnog sna o boljem svijetu. Obilje su nasmijana lica i pregršt zagrljaja što jednostavno izviru iz šarenih kuteva sreće.

Imam jednu malu, skromnu želju, onako za ulazak u novo tisućljeće. Obraćam se "onima": "Hej, spustite pogled malo niže od vlastitoga nosa i raspite ga po problemima i brigama nas "malih". Ne budite "veliki" uzalud jer trebamo vas da nam ulijete davno izgubljeno samopouzdanje, vjeru u

sve ovo oko nas, te da nam pružite pravo na istinski život u obilju i blagostanju. Probudite se jer naša zajednička budućnost i opstanak ovise upravo o vama. Pa ne možemo valja u treći milenij - prazna trbuhal?"

Ana Car, 3. industrija:

U udobnosti doma, zadovoljno sklupčana u fotelji gledam svoju omiljenu seriju. Oko mene se širi prijatni miris tek spremlijenog jela. Odjednom tu dostignutu sreću pomuti zapovjednički majčin glas: "Ruèak!" Nastavljam pratiti situaciju na ekranu. Tek nakon nekoliko ozbiljnih prijetnji da æe televizor biti iskljuèen, nevoljko ustajem i odvujeem se do stola. Namršteno gutam prve zalogaje: Slano!?

Neslano?! Masno?! Neukusno?! "Baš sad kad je bilo najnapetije", promrmljam. Prošaram pogledom obilnom trpezom, odlueim se za desert i vratiem u svoje prijestolje.

Ali jao jada, otac ustaje od stola i prebacuje program, sav ozbiljan ukljuèuje se u Dnevnik. Zbunjeno i povrijeðeno buljim u ekran. Onda do mene dopre glas odnekud s duge strane svijeta. Krupne iskolaèene oèi crnoga djeçaka nemoćno zure u mene. Opazim da u ruci držim još netaknuti desert. Htjedoh mu ga pružiti, ali uočim još mnoge kako sjede na prašnjavaoj zemlji: majke, oèevi, djeca, starci, svi jednako praznih, izglađnjelih pogleda. Neki u omlojavljennim, slabašnim rukama drže nekakve posudice nalik tanjurima. Tijela im je prekrivala oskudna, pokidana odjeća, a po koja im je muha zadovoljno šetala nevinim licima. Osjetit trnce kako mi prožimaju tijelo, pogled mi se smraèi, ostavljam tanjur s desertom i prilazim televizoru. Baš kad sam htjela "napraviti nesto", promijeni se kadar. Dotjerana reporterka javlja se "s lica mesta" nekog gastronomskog sajma ...

Otišla sam u svoju sobu. Navirale su mi slike, pitanja ... Najduže sam se zadržala na onome: "Što poduzeti?" Odlučila sam: počet cu odmah sada, iz ovih stopa. Otvorila sam ormar, izdvojila neke stvari za koje sam mislila da će mi jednom trebati, ali to moje "jednom" nekome je "sad". Odnijet cu to istog popodneva nekoj humanitarnoj organizaciji.

A sutra? Sutra cu sjesti do oca i pogledati Dnevnik ... sa ili bez deserta.

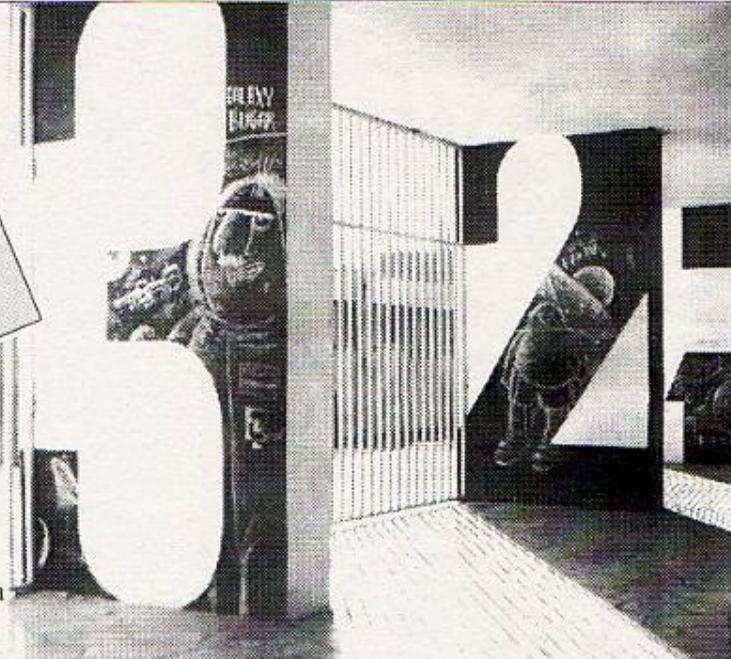
KOMENTAR
Sara Lovrić 3. kiparstvo

u "Očenašu", temeljnoj

kršćanskoj molitvi, molimo za kruh govoreći: "Kruh naš svagdašnji daj nam danas..."

Neravnopravna raspodjela bogatstva ovoga svijeta reflektira se kao socijalni problem. Ali u osnovi to je problem etičnosti i moralu. Zato se i pojavljuje u molitvi za koju kažemo da nas je naučio moliti Isus Krist. Tome problemu, kao i ratovima, otimanju, mržnji, korijen nalazimo upravo u moralnom odnosu čovjeka prema čovjeku. Onaj koji ima više nema to zbog toga što mu je stvarno potrebno, nego time samo zadovoljava neku svoju iracionalnu potrebu za "imati više". Samo ispravljanjem takve svijesti u osnovi ispravljamo, rješavamo taj svjetski problem. Očito je da tu čovjek u raskoraku sa svojom ikonskom prirodom i prirodom oko sebe. Taj raskorak kažnjava sama priroda što je vidljivo u bolestima onih suvremenih civilizacija koje žive u

Vinko Barić (4.slikarstva) :

obilju. Vidimo s koliko se muke današnje bogatstvo društvo bori protiv tih bolesti: prevelike tjelesne težine, bolesti srca i krvotoka, moždanog udara, šećerne bolesti... Kad kažem da su to bolesti današnjice, svjesna sam da ona ima i svoj drugi, onaj siromašni dio koji umire od gladi i bolesti koje proizlaze iz neimaštine. A što reći za nas koji "imamo"? Tu ostaje samo odgovor da trebamo odgovor da rasplodijeliti ono što imamo. A čim se upotrijebi ta riječ "pravednost", sve se to opet otkriva kao moralni problem. Međutim, pravedno rasplodijeliti ono što imamo ne znači da je dobro da se dovedemo u situaciju onih koji će se milosrdno, s vremenom na vrijeme sjetiti podijeliti svoje stare viškove; time problem

Burek 2001 (intervencija)

nije i ne može biti riješen. Problem treba rješavati tako da onome koji nema stvorimo uvjete da sam može radeći doći do hrane.

Kineska poslovica kaže: "Ne daj mi ribu, nego me nauči loviti."

Ovo već zadire u društveno - ekonomski odnose. No vratimo se moralnim problemima. Ljudima je hrana potrebna za biološki opstanak.

Čovjek kao jedan od božjih stvorova ima na to pravo. Ali njemu hrana nije samo "gorivo" za život, već je vezana i uz užitak. I na taj užitak imaju svi ljudi pravo. Zadržati to pravo samo za sebe opet nije moralno.

Dakle, izgradujući čovjeka kao visoko moralno biće, zadiremo u bit rješenja problema "pravo na hranu".

IZ ŠKOLSKIH BILJEŽNICA

odabrala prof. M. Butina

Toni Šljaka /1.b/

PJESMA IJA

Pjesma je nepresušni izvor životne radosti s kojeg se često napijem i okrijepim svoju malu dušu.

Pjesma je plodna zemlja u kojoj će jednog dana i moje tijelo počivati.

Pjesma je pitka voda ljekovite moći u kojoj se umivam i čistim nečiste misli.

Pjesma je živa vatra koja bukti u meni i talasa se na vjetru mojih ljubavi.

Pjesma je čisti zrak koji udišem i ptice koje pjevaju andeoske himne.

Pjesma je purpurno nebo kojem se divim i koje me uvlači u svoje Božjom rukom napisane stihove.

Pjesma je kao živi pjesnik koji me utapa u dubini svojih plavih očiju.

Pjesma je divlja rijeka koja me odnosi u svijet mašte i oblači u purpurni ogrtac od svile prepun skrivenih, velom obavijenih tajni.

Pjesma je ples koji se pleše.

Pjesma je san koji se sanja.

Pjesma je tajna koja se otkriva.

Pjesma je život koji se živi.

Pjesma je nepresušni izvor životne radosti s kojeg se često napijem i okrijepim svoju malu dušu.

I RIBE SE ?

Povjerenstvo za popularizaciju muzejsko - galerijske djelatnosti i Ured za prosvjetu, kulturu, informiranje, šport i tehničku kulturu naše županije organizirali su projekt pod nazivom "*I RIBE SE?*" Podnaslov projekta je: *što se nalazi u muzejima i galerijama našega grada*. Prof. Jasenke Splivalo jedna je od autorica, kojima je želja da se učenici što bolje upoznaju i zavole kulturno, umjetničko i povijesno blago našega Splita. Pored toga što će učenici na zanimljiv način naučiti nešto iz naše baštine, pruža im se prigoda osvajanja lijepih nagrada: športski i jezični tečajevi, knjige, umjetničke grafičke i sl.

PROLITNJE SUNCE

Asti ga malega miša koja je strašna fjaka arivala u Kaštila. Trava zazelenila, grane bacile list, cviće provonjalo, a svitu se zafjakalo.

Pusti me malo tu kraj tebe na šentadu. Ovo ti je sunce izvuklo nas svit na rivu. Vidiš tamo pod palmon skupaju se stariji judi. Za ranijega još prominu koju besidu, dlakicu se i privicu, ali kad zvizdan upeče, ma ko misli na malu penziju. Na svoj šćapić naslonidu ruke, frontinon pokrijedu glavu.

Našin baban, ča ti sve novitade u selu znadu, vrime fjake ni ti jin baš po guštu. Sunce zaprži, opustu ulice i jazici se umiru. Inšoma, ako se malo boje ošervaš, nike su ponistre na libar, vidiš i koju babu kako viri ne bi li čula koju novu. Vonj podneva uz malo vitra ariva i njima fjaku, ko bi se sad s ponistre maka.

Zna ti fjaka učinit i nevoju ka bidnoj teti Domini koja je ono otolić meju svece zašla: zaspala bidna u vrime mise pa je don Luka u crikvu zaklopila.

naslovna stranica knjižice I RIBE SE?

IZ ŠKOLSKIH LEKTIRA - odabrala prof. Marica Butina
Ana Katurić, 2. grafika

Eshil "Okovani Prometej"

Prometej: Prometej je vječni lik koji kao najbolja osobina čući u svakom od nas. Hrabar, mudar, spreman žrtvovati vlastitu dobrobit zbog svoje ideje. On je ideal-svakog čovjeka koji teži k višim ciljevima.

Pomogavši Zeusu da dode na vlast očekivao je zamjenu krute sile; pomogao je inteligenciji ne shvaćajući da je ona kod Zeusa u prvom redu spletka. Razočaran Zeusovom osvetoljubivošću, a potaknut iskrenom željom da pomogne, urođenom samilošću, on daje ljudima vatu - mogućnost da napreduju.

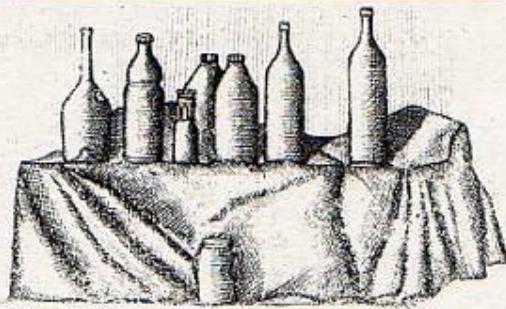
Dar razuma ima presudno značenje u Prometejevom karakteru; zahvaljujući njemu Prometej se izdvaja kako prije stotina godina, tako i danas. Razum ga sprječava da prihvati tiranstvo bez prigovora i daje mu mogućnost da psihičke okove (koje nose svi ostali bogovi-ulizice) smatra strasnjima od fizičkih.

Snaga, volja, nepokolebljivost - sve te značajke proistječeju iz snažne jezgre razuma, sposobnosti da se ne prepusta struji i da spremno prihvati posljedice koje neumitno prate neserijski karakter.

Zeus: Dok je Prometej uistinu velik, Zeus je tek privid veličine. Ne sumnja se u snagu svih Zeusa (ni jučer, ni danas, a sigurno ni sutra), ali joj se ne divi.

Zeus je intelligentan, no njegova je snaga, tiranstvo i dvoličnost. On zacijelo zaslужuje vlast nad sebi sličima, a na određeno vrijeme zavarat će i ostale.

Zeusove munje vješto vladaju paletom bogova i sila. On ima sve najniže osobine usporedive s ljudskom grijesnošću: nestabilan je, nevjeran, osvetoljubiv, sklon niskim udarcima. Veličina Velikog Boga Olimpa povlači se pred Prometejevom moralnom i umnom snagom. Ma što Zeus učinio da poveća Prometejeve tjelesne patnje, ne može dostići snagu strašnog sjemena sumnje što ga je Prometej posijao u njegovom duhu.

Maja Bašić (3. grafike): bakropis

Milivoj Modic (4. fotografije) : Besida

Osvrt: Stavimo li ova dva lika uz današnjeg čovjeka, vidjet ćemo njihov sukob u svakome od nas tijekom našega života. Suprotnost između beskompromisnog cilja i osnovnih vrijednosti koje nas čine ljudima često nas stavlja pred različita raskrižja. Nismo crno-bijeli, već u različitim nijansama uspješnosti (ili ne) u prevladavanju ovih suprotnosti. Nemogućnost uspostavljanja sklada, nezadovoljstvo vlastitim životom u ovom ludačkom ritmu življena, otežava nam pronaalaženje pravih smjernica. Ne trebamo svi biti Prometeji, no koliko je zabavno živjeti sjajnim i praznim Zeusovim životom?

KOMENTAR

ARTlist

Lidija Biočić (4. slikarstva)

TREBAMO LI POSTATI GLUPI DA BISMO USREĆILI MINISTARSTVO ILI KOME TREBAJU ODLIKAŠI ?

Sigurno ste čuli o novom zakonu koji se tiče nas, učenika?! Ministrica Vokić odlučila je unijeti "reda" u hrvatsko školstvo. No, kako živimo u vremenu stalnih promjena, ovaj novi zakon ne bi trebao predstavljati problem. Uvjerenja sam da će i ministarstvo do tada detaљno razmotriti nove prijedloge zakona. Uostalom, morat će odgovorni shvatiti da školstvo kakvo je bilo prije 50 godina ne može funkcioniрати i danas. Dakle, radi se o tome da "nadležni i odgovorni" sumnjuju u nas odlikaše i naše profesore. Sve je sumnjiivo! Možda nas oni nagradjuju za neznanje? Jer zamislite, u Hrvatskoj je hiperprodukcija odlikaša i treba ih smanjiti. Ali kako?

Administrativno - to znači da srednja ocjena za odličan uspjeh neće biti 4,5 nego 4,85. Također, učenik koji ima jednu tricu, a sve ostale ocjene odličan, ne može proći s odličnim. Vrlo zanimljivo! I zbujuće!

Zamislite situaciju: učenik ima 15 predmeta, od čega je 14 predmeta ocijenjen peticom, a ima samo jednu tricu. Prospekt mu je 4,86 i mogao bi proći s pet. Ali! Vidi vrata, ima jednu tricu - i prolazi s četiri!

Priča se također o produženju nastavne godine: počinje tjedan ranije, a završila bi dva tjedna kasnije. Lako je to možda onima gdje im to klima dopušta. Ali, nama u Dalmaciji ne bi trebao biti školski kalendar jednak onima u drugim krajevima. Ili bi se barem mogla ostaviti mogućnost da sami (prema vremenu te godine) organiziramo nastavu. Slušajte: i dalje moramo imati najmanje dvije ocjene iz svakog predmeta u svakom polugodištu. Novina je ta što bi se testovi pisali samo jednom u svakom polugodištu i oni bi bili samo pomoćno sredstvo u ocjenjivanju. To nam neće teško pasti, ali ćemo smanjiti zadovoljstvo spretnog prepisivanja i šalabahtiranja. Bit će sada više "susreta oči i oči" s našim profesorima.

Ima toga još! Školi nije dovoljno što nas odgaja već je odlučila odgajati i naše roditelje!!! Možda to i nije tako loše, ali će se zaista neki uvrijediti.

Ukinut će se školski odbori, a uvest će se roditeljsko vijeće! Eto tu ga na! Sad će nam roditelji češće šetati kroz školu. Ravnatelja bira ministrica na prijedlog učiteljskog vijeća. A on će morati, osim što će rukovoditi školom, raditi i u razredu.

Sve ovo što sam nabrojila, a i još nova iznenadenja, priprema nam naše ministarstvo, ali tek u 1998. Zato, uživajmo dok možemo!!!

Darjan Pervan (3. fotografije)

Ivana Đanić (3. kiparstva)

PRAVILNIK O NAČINU I PRAĆENJU OCJENJIVANJA UČENIKA

Simpatično zvuči, zar ne? Svi ti članci, akti... od čega je nama, običnim smrnicima malo toga jasno. Moramo koristiti Klaićev Rječnik ako mislimo što razumjeti. Nije li sve to ipak pretjerano? Osim toga, čitajući ovaj pravilnik čini mi se da se htjelo na našoj generaciji ispraviti sve "krive Drine" prijašnjih neuspješnih reformi ili nečijih kompleksa. Zaboravlja se da smo djeca, mladići i djevojke, imamo svoju osobnost, kreativnost, zanimanja. I vjerujte mi, pravila ovog tipa nikako ne mogu biti primjenjena u svim školama jednako. Sve škole nisu iste. Govorim iz iskustva. U nekim školama učenik je samo broj, između njega i "nastavničkog svijeta" je crta, katedra ...

U ovoj školi je drugačije: ovo je mala škola (svega 250 učenika), svi se međusobno jako dobro pozajemamo. Može se slobodno razgovarati, družiti, misliti bez smetnji i ograda. Ugoden je odnos između učenika i profesora. Živjeli smo bez predrasuda. Naša sloboda u ovoj školi nije bila anarchija, stanje bez zakona. Dapaće, brojne su ljubomore naših vršnjaka kad im pričamo o životu i radu u ŠLU.

Ali, čini mi se da će to ovaj Pravilnik promijeniti. Zapravo, već se promjeni osjeća. Krutost pojedinih nastavnika, hladnoća, administrativni odnos je već na snazi. "Gušenje" mladosti, slobode, kreativnosti... Postajemo opterećeni zakonima, pravilnicima, "praćenjima". Znam, nas "prate" nastavnici, nastavnike "prate" savjetnici ili inspektorji... A ne zaboravimo, u našoj školi je tjedno "zaduženje" učenika (ili bolje kazano, programi su nam teški) 39 sati!!!

Kako izbjegći "pratiti" nas 39 sati tjedno? Ne znam.

VIJESTI

OTVORENI DAN ŠKOLE LIKOVNIH
UMJETNOSTI**REZULTATI NATJEČAJA ZA DRAMSKI TEKST**

Školski ARTLIST u svibnju je objavio natječaj za dramski tekst. Do kraja natječaja pristigao je samo jedan cijeloviti rad. To je "Mašinerija" učenika Alena Križanovića /3. r. slik./.

MATURALNA ZABAVA GENERACIJE 1997/98

Maturalna zabava naših maturanata održat će se točno 13. veljače / u petak /. Raspisani je natječaj za likovno rješenja bedža i pozivnice. Na natječaj se mogu prijaviti svi učenici bez obzira jesu li maturanti ili ne. Osim bedža i pozivnice, trebalo bi smisliti i izvorni moto ovogodišnje generacije maturanata. Sve vaše prijedloge možete dati našoj knjižničarki.

Postavljanje temeljnog kamenca prije dvadesetak godina

JESTE LIZNALI?

Sigurno niste znali da je naša škola pravni vlasnik nekoliko tisuća kvadrata zemljišta na Mejama. Prije dvadesetak godina tu se trebala podići naša nova školska zgrada. Bio je postavljen kamen temeljac, ali se dalje od toga nije išlo. Zato nas veseli "kalkulacije" koje se stvaraju o mogućim novčanim, materijalnim ili nekim drugim naknadama koje bi škola mogla dobiti.

U proljeće namjeravamo imati tzv. OTVORENI DAN. Toga dana nastava bi "otprilike" tekla, ali bi zainteresirani učenici (osmaši) iz drugih škola i građani mogli prošetati školom i razgledavati naše odjeli i radionice. Bila bi to svojevrsna prezentacija i promidžba naše škole u gradu i županiji.

Jadranka Kljajić (1.b) :
ŠTO NAM RADE ARTISTI ?

U školskoj knjižnici održana je (17. listopada) audicija za novi projekt dramske družine. Desetak pvaša došlo je na audiciju, a glavna zadaća im je bila da osmisle kraći igrokaz. Učenici su sami između sebe smisili tekst, odabrali likove, a naša knjižničarka im je "zadala priču" - vozač automobila neoprečno udari u kolica preprodavača ("švercera"). U igru na sceni se pojavljuje lječnik, policajac, umirovljenik, časna sestra, engleska turistkinja, dijet i domaćica. Policajac ih sve privede u policijsku postaju. Umjesto da odgovaraju na pitanja policajca, svi likovi govore o svojim problemima: dijet o lizalicici, domaćica o cijenama, umirovljenik o maloj mirovini...

Sudeći po reagiranju prosudbene komisije (profesorice Marice Butina i Vanje Škrabica) svi kandidati su prošli audiciju i pozvani na prvi sastanak radi dogovora o novom projektu.

Već nakon tjedan dana mladi glumci su upoznali Alenu Križanovića, učenika 3. r. slikarstva koji je kompletan autor projekta "Mašinerija": autor teksta, kostimograf, redatelj, a sam je čak odabrao i glazbu. Nadamo se da će ARTISTI ovaj projekt ostvariti do LIDRANA 98.

"Mašinerija" je suvremena tragedija u četiri čina. Opisuje odnos pojedinca i društva. Nešto poput "Galeba Johnatana Livingstona". U "Mašineriji" je puno "tjelesnog" teatra, a malo teksta, puno igre svjetla i glazbe, a malo klasičnog teatra. Uostalom, vidjet ćemo...

Jana Karolija (4. fotografije): s probe ARTISTA

MARIJANA MARINIĆ
KRAGIĆ (3. ind. dizajna)

GROP RAZMIŠLJANJA

M i t a k o m i s l i m o !

Ponekad nam se čini da vrijeme ide tako sporo, zatim pomislimo kako je ustvari prošlo veoma brzo... Ali, ono samo jednostavno ide svojim tijekom, ni sporije, ni brže, ni lakše, ni teže.

Istina, ostavlja za sobom tragove koji su rezultat njegove stvaralačke, ali i razarajuće moći... Jer sve što je stvoreno, samim time osudeno je na propast, iako je to možda preteška riječ za genija što cijeli svoj život, ni dug, ni kratak već upravo takav kakav mora biti "trenira" kako da ispolji svoje duhovne ili intelektualne vrijednosti. I kraj je teška riječ za njegova djela što će živjeti i bez inspiracija još dugo, DUGO, ali ništa duže od tuge.. Radaju se novi geniji, nova saznanja i zablude, a možemo se samo nadati da čovječanstvo, to zrno u pjesku prostora i vremena, neće zloupotrijebiti svoju inteligenciju protiv samoga sebe... Ali upravo ta nada, optimizam, taj trag jutarnjeg svjetla može otvoriti vrata ljepšoj budućnosti i pokazati pravi put... Naravno, uz kapljicu razuma koja će nam dati naslutiti da cilj tog puta nije opipljiv kao što je osvajanje prvenstava. Svi ti "ciljevi" nikada ne mogu trajno biti u nama već ih možemo

dotaknuti u jednom trenutku, a onda opet sve iz početka - vrijeme je opet pobjeglo... A što sa svim ostalim trenucima? Ako uložimo maksimalan trud potaknut ljubavlju tijekom našeg života bez razmišljanja o uspjehu ili neuspjehu već koncentrirani na naš rad bez očekivanja neke nagrade, onda možemo slobodnog uma, sretni i zadovoljni samim svojim djelovanjem slijediti istinski put. Rezultat u životu ne proizlazi iz želje da se dosegnu neki "mali" ciljevi, ponekad i pokrenuti niskim, ružnim i sebičnim motivima. Samo dobrim i predanim radom i naši će mali ciljevi biti vrlo lako dostupni kao što i voda u potoku dotakne svaki kamenić u njemu bez velike muke ili posebnog htijenja.

SILVIA SIMINATI (4.
slikarstva)

J A J E

Jednoga čovječjeg jutra, neke razumne godine, sunce razlije po toj planeti neku čudnu bol i ništa ne ostane doli jaje. Jaje drveno. Ponekad mirno, a ponekad ne. Sve sagori, a iz dima se stvore neki novi ljudi i izrode čovjeka, željnog i sunca i kiše i istine i varke. Iz njega izraste lovac, i kosa mu je sjala i oči treptale, i

gradio je sebi šume, dvorce i vrtove. Na prijestolje vremena stala je neka žena bijela, u val dara obavijena, hladna, rosna i vlažna.

Čovjek dobi poklon: jedno drveno jaje. Ponekad mirno, a ponekad i ne. Začudi se, stane ga promatrati. Svake noći i svakoga dana, sumrak i zoru je s njim dočekivao. Pazi ga je kad je bio tužan i plakao je nad njim.

Ljubio ga je kad je bio nesretan. Od poljubaca jaje se slomi, a iz njega izade on sam. On sam, samo manji i samoće više pun. On, veliki lovac, kose sjajne, preplaši se nad stvorom, sobom samim te ga uz glasne urlike potjerja i vrati u jaje. Jaje se nakon toga čvrsto zatvori i zakloni svoju unutrašnjost svim budnim očima, svim očima budnim i znatiželjnim. Prestravi se od naglog osjećaja samoće što je nadilazio jasno ocrtajući svoje obrise na obzorju. Pokaje se, zaspí i uđe u jaje.

Trčao je nepreglednim prostranstvima nekih jednoličnih šuma i susretao dvorce i vrtove, dok na kraju nije sebe ugledao, rosom oblijnog i vlagom potčinjenog.

I sunce razlije po toj zemlji neku čudnu bol i ništa ne ostane, čak ni jaje, jaje drveno, ponekad mirno, a ponekad ne.

RIM- Skupina aktivista Udruga darovatelja krvi i organa krenula je u neobičajen pothvat čiji bi im uspjeh osigurao svjetski rekord. Od praznih limenki oni grade kopiju rimske bazilike sv. Petra koja će imati impresivne dimenzije: 28X47X97 m.

HOLLYWOOD-

Znameniti britanski redatelj Alfred Hitchcock još je jedan velikan sedme umjetnosti čiji će se lik naći na američkim poštanskim markama. Ovakve marke vrlo su tražene među filatelistima. Marka će se pojavit u opticaju početkom 1998. Ovo je prilika našim grafičarima da se i oni upuste u nešto slično.

Djeluje li zastrašujuće?

Samson i Dalila: kopija ili original

AMSTERDAM-Ova je slika prešla gotovo nezamijećena u sobi jednog pariškog trgovca umjetninama, a onda je iznenada postala svjetskim hitom. Razlog: riječ je o dosad nepoznatome Rembrandtovom autoportretu što ga je 1632. godine naslikao u dobi od 26 godina. Treba li kazati da ova slika vrijedi milijune (dolara, dakako!).

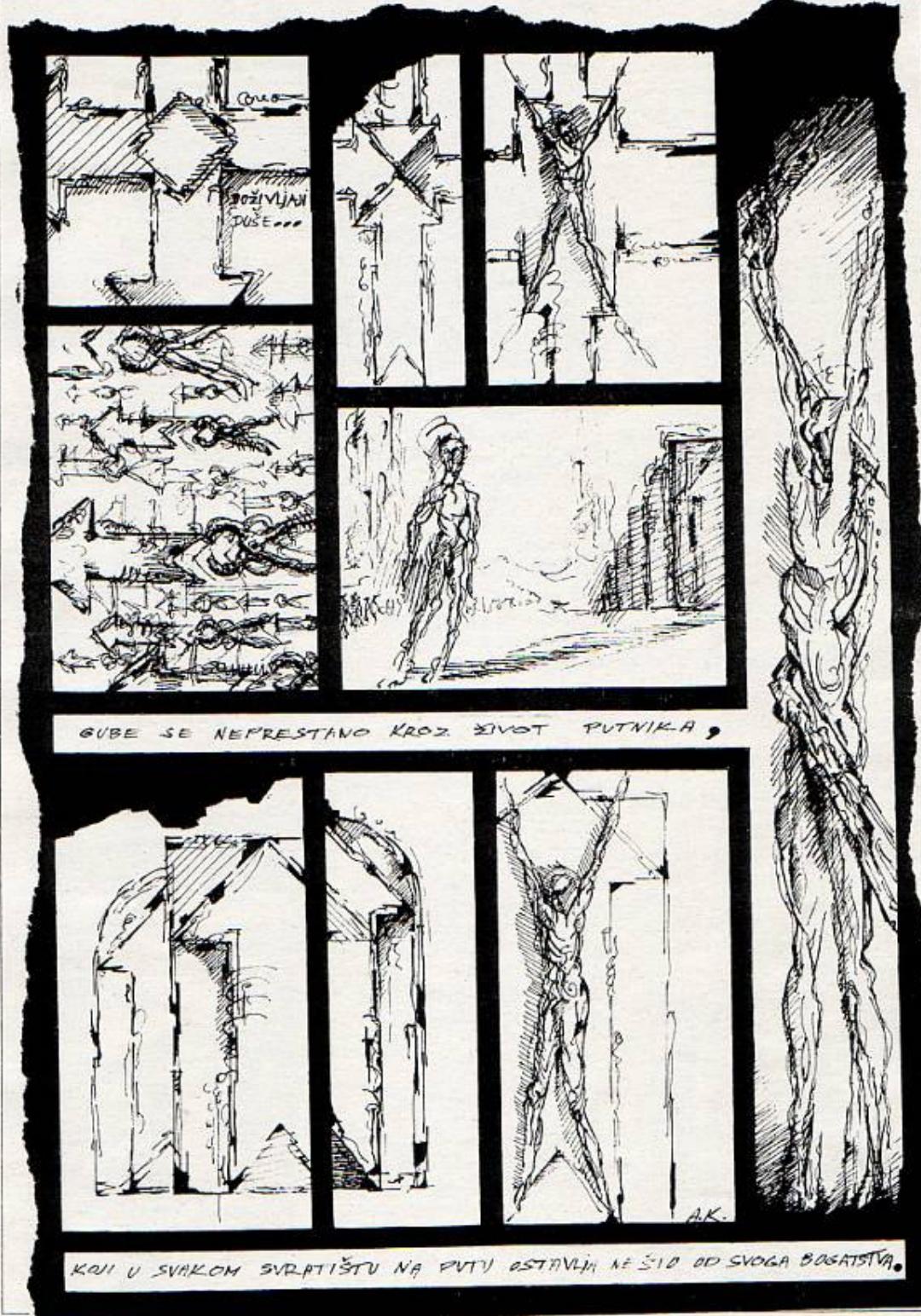
LONDON-

Čuvena Rubensova slika Samson i Dalila, koja je izložena u londonskoj National Gallery po svemu sudeći je imitacije ili u najboljem slučaju rad nekog njegovog učenika.

PARIZ- Strahuje se da je i platno Dr Gashet slavnoga Van Gogha takođe imitacija. Van Gogh je naslikao ovoga slavnoga doktora koji je na njega pazio posljednjih mjeseci života. Sliku je naslijedio doktorov sin, a onda ju je darovao pariškom muzeju D'Orsay.

ARTlist

NADEŽDA KRŽANOVIC (3. slikarstva)

Vedran Urličić, 2. grafika:

Još kao malog roditelji su me odgajali da budem dobar. To dobar značilo je da ne vučem mamu za suknju dok ona priča s prijateljicama, da ne podrigujem i ne cijedim sladoled po majici, da se ne tučem i ne psujem te da ne igram nogomet u novim tenisicama.

Kad sam malo narastao, riječ dobar dobila je jače značenje. Nastupila su predavanja kako moram poštovati starije i govoriti im "Vi", pristojno pozdravljati na ulici, nositi teške torbe bakama, pomagati mladima, a pogotovo svojoj "grintavoj" sestri.

Sad često čujem da moram vjerovati ljudima i njihovim nastojanjima da meni pomognu.

Ja sam sve to prihvatio. Ali čemu? Kad se tako odgojeno ponašam, svi mi se smiju, misle da se s njima šalim. Očito nešto ne "štima". Eto, tako sam odgajan da čuvam okoliš, a često gledam i čujem kako odrasli, ozbiljni ljudi prljaju i zagaduju prirodu. Obično viđu na mene ako ih i pogledam, a kamoli pozdravim. Nitko od mlađih ne želi da mu pomažem, a sestra me automatski gada čime stigne čim povirim na vrata njene sobe. Zato sam odlučio da budem odgajan po nekim svojim pravilima te da se ponašam kako ja sam najbolje znam.

Melita Ljilja, 2. slikarstvo:

Između mene i mojih odgajatelja-roditelja vlada jedan poluharmoničan odnos utemeljen na povjerenju i dugim razgovorima s poukom na kraju. Prepostavljam da je tome krv tradicionalni odgoj mojih baka i djedova na čijoj su strogosti i strahopštovanju zbog mogućih težih kazni (i klecanja na

kukuruzu) moji roditelji "ispekli" ovo odgajateljsko zvanje koje su bili prisiljeni prihvati objetučke još kad je prije dvadeset i pet godina moja sestra sudbonosno zaplakala u rodilištu.

Ako malo bolje preispitam obiteljsko stablo, uvjek mogu naći nekog ekstremista i s majcine, i s očeve strane. Stoga se kod mene pomiješalo raznolikih

Istina da se i sada vrlo često ne slažem s nekim njihovim razmišljanjima i pogledima na svijet, ali što se može. Vjerojatno će se poslije sjećati naših svada i svadica znajući da su i to radosti života koje se prenose s koljena na koljeno.

Moja poruka svim roditeljima ovoga svijeta: Možete se truditi da budete kao mi, ali ne tražite od nas da budemo poput vas jer život se ne vraća unatrag ili na jučer. Živimo za sutra!

KAKO ME ODGAJAJU

odabrala prof. Marica Butina

mana i vrlina pa moji nisu trosili puno vremena na objašnjavanje nekih stvari koje sam usvojila vrlo rano. Nisu trebali trošiti glasnice vičući za mnom "pec-peč" ili "fuj-kaka" budući da sam ja kao punopravan član svoje obiteljske loze unaprijed znala o čemu se tu radi. Da skratim: imala sam tu sreću da se rodim dobroih devet godina poslije sestre, a budući da je ona prva mukotrpno probijala led, moji su roditelji u njenom slučaju potpuno iscrpili moguće tehnike odgajanja i tako sam ja "prošla lišo".

Maja Grubišić, 2. kiparstva

O ovoj temi nisam nikad razmišljala. I žao mi je što me jedan obični domaći uradak treba podsjetiti da imam roditelje koji me vole. Kad sam bila mlada, uvjek sam govorila kako hoću drugu mamu i tatu jer me oni samo ometaju u ostvarenju želja. Sva sreća da nisu bili popustljiviji prema meni jer da jesu, tko zna gdje bih sada bila sa svojim ispraznim planovima.

Rafaela Dražić, 2. grafika:

Tko me zapravo odgaja? Odgajaju me svi: ulica, televizija, roditelji, škola i još mnogi drugi čimbenici. Svima njima visi nad glavom grozničavo: "Moram je odgojiti!" U tom svom odgajanju oni ne vide da guše odgajanika jer izgleda da mi moramo biti ono što oni žele.

"Dragi odgajatelji" stalno nam pune glavu s nekim kao korisnim stvarima koje su potrebne za bolji život. A za bolji život, po njihovome, i ti moraš biti bolji i pametniji.

Nasuprot tome prava je istina da "bolji život" ne ovisi o tome koliko je netko bolji ili pametniji, nego o spletu životnih okolnosti.

I tako taj odgoj uključuje i ovakve grozne svakodnevne kritike: "Frizura ti je grozna!", "Pogledaj kako su ti patike šporke!", "Jedeš samo sendviće i majonezu!", "Tanka je granica između ludačkog i normalnog što se tiče muzike koju slušaš." Moj je odgovor na sve ovo: "..."

(Cenzurirano iz estetskih razloga.)

PEDAGOŠKI KUTAK uređuje pedagoginja Aleksandra Bogavčić

ANKETA: TI I TVOJA ŠKOLA

Anketa je bila anonimna (bez potpisa), provedena je u 4A i 4B razredu, a željeli smo da učenici sugeriraju što, kako, zašto i na koji način da obogatimo i uljepšamo život i rad u školi.

1. Jesi li bio dovoljno obavešten o našoj školi kada si donosio odluku o upisu?

- a) jesam (53 %)
- b) nedovoljno (40 %)
- c) nikako (7 %)

2. Od koga si dobio informacije o našoj školi?

- a) u osnovnoj školi (74 %)
- b) nisam bio uopće obavešten (7 %)
- c) od prijatelja, roditelja, na neki drugi način (71 %)

3. Zašto si izabrao ovu školu?

- a) imam sklonosti za likovni izraz (93 %)
- b) na nagovor nastavnika likovnog (7 %)
- c) na nagovor prijatelja i poznanika (2 %)
- d) na prijedlog roditelja (5 %)
- e) neki drugi razlog (7 %)

4. Program škole za tebe je:

- a) težak (0 %)
- b) srednje težak (36 %)
- c) lagan (64 %)

5. Imas li poteškoća u savladavanju programa:

- a) nemam poteškoća (64 %)
- b) imam u općim predmetima (29 %)
- c) imam u stručnim predmetima (7 %)

6. Tvoje su poteškoće zbog:

- a) nedovoljnog predznanja (5 %)
- b) nedovoljnog zalaganja (24 %)
- c) zbog poteškoća same nastave predmeta (14 %)

Goran Maračić (3. fotografije)

- d) zbog opterećenosti programa (2 %)
- e) nemam poteškoća (52 %)

7. Koliko si zadovoljan stupnjem razumijevanja i povjerenja između nastavnika i učenika:

- a) nisam zadovoljan (12 %)
- b) djelomično sam zadovoljan (43 %)
- c) zadovoljan sam (38 %)
- d) izuzetno sam zadovoljan (10 %)

8. Kakvi su odnosi među učenicima u odjeljenju:

- a) zadovoljavajući (24 %)
- b) nezadovoljavajući (7 %)
- c) bolji nego u drugim školama (52 %)
- d) gori nego u drugim školama (7 %)
- e) isti kao u drugim školama (14 %)

9. Kako bi ocjenio odnos nastavnika prema učenicama:

- a) primjeran i korektan (48 %)
- b) nepravilan i nepravedan (17 %)
- c) autoritarni i strogi (20 %)
- d) demokratski (60 %)

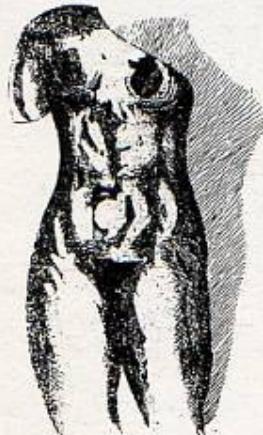
Milivoj Modic (4. fotografije): "O...!"

10. Ukoliko bi imao kakve poteškoće i probleme, kome bi se u školi najprije obratio za pomoć:

- a) prijatelju u školi (57 %)
- b) razredniku (17 %)
- c) nekom od nastavnika (17 %)
- d) ravnatelju (2 %)
- e) pedagogu (38 %)
- f) bibliotekarki (19 %)

11. Što očekujesh od svojih nastavnika:

- a) da te s razumijevanjem i s pažnjom saslušaju (45 %)
- b) da prihvate razgovor s tobom i da ti pomognu (60 %)
- c) ne očekujem ništa i ne tražim pomoć (10 %)
- d) tražio sam pomoć, ali je nisam dobio (2 %)

Ana Skokandić
(3. grafike): akvatinta

Evo i prijedloga koje su učenici iznijeli u svezi poboljšanja rada u školi :

ORGANIZACIJA NASTAVE:

-potrebna je promjena rasporeda (opće obrazovanje staviti prije nastave struke, kraći satovi, neradna subota)

NASTAVNI PROGRAMI:

- povećati broj usmjerenja
- kompjuterizacija
- nastava u prirodi
- manje usmenih i pismenih ispita
- osuvremeniti programe

ODNOS NASTAVNIKA I UČENIKA:

- otvoreniji duh kod profesora općeg obrazovanja
- više međusobnog poštovanja
- više maštice i opuštenosti
- učenike shvaćati ozbiljno
- ne shvaćati učenike kao obvezu i plaću
- više pravednosti

MEĐUSOBNI ODNOS UČENIKA:

- više razumijevanja i zajedništva

RADNA DISCIPLINA UČENIKA:

- ovisi o profesoru
- ne donositi privatni život na nastavu
- ne odlaziti u "Nade" (caffé)

ODNOS UČENIKA PREMA ŠKOLI:

- veća ozbiljnost
- ne šarati modele
- ne pušiti i ne sjediti pred ulazom

PRIJEDLOZI U SVEZI ŠKOLE (OPĆENITO):

- kupiti računala
- otvoriti dvoranu za TZK
- topli obrok (čujte, mi imamo 39 sati tjedno)
- obogatiti knjižni fond
- redovito popravljati fotokopirni stroj
- rekreacijski programi
- češće imati sat razrednika

- PUNO, PUNO VIŠE MATERIJALA ZA RAD

TERAPIJA BOJAMA

Pronadite među bojama onu koja najviše odražava vaš stil i raspoloženje i uključite je u svoj život

CRVENA: imate potrebu za stabilnošću i sigurnošću. Vaš je nakit granit, kvarc ili rubin. Slušate ljubavne pjesme i volite crveno vino.

NARANČASTA: žudite za zadovoljstvom, oblačite se u narančasto, volite miris jasmina i naranče. Vaš nakit je jantar, koral ili topaz. Volite latinoameričku glazbu.

ŽUTA: tražite povjerenje, oblačite se u odjeću boje limuna, volite miris limuna i sunovrat. Od nakita pripada vam topaz. Najbolje se osjećate slušajući jazz uz kavu.

ZELENA: očekujete sućut i plemenitost. Vaš nakit je smaragd, a od mirisa bor ili omorika. Uživate u okusu peperminta.

PLAVA: žudite za mudrošću, volite različak, uživate u orguljama, nosite safir.

HUMORESKA

Tisja Kljaković (4.slik.)

Vuk na buzaru

Pitate se kako do lijepog dekoltea. Jednostavno ! Kožu naribate s kockom leda te nanesite debeli sloj kreme. Preko kreme nanesite vatu i sve prekrijte aluminijskom folijom. Ostavite mirovati sat vremena...

Fali još samo - peći na 250 stupnjava i toplo poslužiti. Eto tako nam je nedavno savjetovao jedan časopis ljepote i zdravlja (poguban i za ljepotu i za zdravlje). Ja se, boga mi, ne mogu zamisliti ležati sas u foliji (pogotovo sad zimi). Ma, priznajem nije mi uopće mrsko čitat, oču reć gledat sve te lijepe šarene stranice, ljudi bez greške, zašećerene laže - maže...

Jedna od mojih najomiljenijih rubrika jest čuvena "Moj novi izgled", u narodu poznata kao "prije - poslije". Dakle, prva fotka prikazuje kandidatkinju u izuzetno gadnom izdanju (vjerojatno se ujutro umila u kiselini). Pozu su vjerljivo ukrali zatvorskom fotografu. Promisliš: nema joj lijeka. Kad ono - mala procvjetala. Ne moš vjerovat vlastitim očima... Za samo sedam sati šminkanja, pljunuta Mirna Berend. Naša će se kandidatkinja /izvjesna Če. O. (52) kućanica te majka devetoro nejačadi / tako uvijek šminkati za svog izlaska ... do samoposluge.

Druga rubrika koju bih izdvojila jest svakako "Pitaj savjetnicu". Tu djeca pubertetske dobi dobivaju važne savjete i odgovore, koji pak vidno utječu na njihovo mentalno, a boga mi, i fizičko razvijanje. Tako će izvjesni Me.Š. (83) upitati savjetnicu zašto on tako često smrdi. Savjetnica će žurno: u pitanju su hormoni, stres, zagadenost zraka, ozonske rupe, EL NINJO . Ali ipak se najvjerojatnije ne perete. Srodnih rubriki "Pitaj savjetnicu" jest svakako i "Intima" zbog koje djeca adolescentne dobi podliježu kupnji ovakve tiskovine. Navedimo

IZLOŽBA UČENIČKIH RADOVA PRVIH RAZREDA (1997.)

primjer: " Savjetnice!!! Haj! Meni je 14 godina, a mom dečku 13,5 i mi bismo se..." Savjetnica odgovara: " Razgovarj s roditeljima, pa što oni kažu."

Ako želite biti u formi, tj. ostvariti idealnu težinu od circa 40 kila, možete se okoristiti sljedećim uputstvom, tj. dijetom:

1. izjutra oko 8,12 h naiskap trgnite šalicu kvasine ili octa. Zasladite solju (domaćom) po želji.
2. u 14,59 h laganim pokretanjem gornje i donje čeljusti usne šupljine progutajte, tj. prožvačite jestivu namirnicu biljnog podrijetla - salatu. (Oprez! Odstraniti puževe, gliste i ostalo. Meso je vrlo kalorično.) Ukoliko ste još uvijek gladni, popijte vode. Najbolja je zagadenja za čišćenje organizma, tj. proljev.

Rubrika koja se gotovo uvijek nalazi poslije dijete je, pogadate, "Mali kulinarski savjeti". Njima, uz malo mašte i slobodnog vremena, možete uspješno pootrovati, a ujedno i razveseliti obitelj. U ovom broju najegzotičniji recept stiže nam ravno iz Dalmatinske zagore - VUK NA BUZARU, koji se od davina priprema na ognjištima naših starih. Ako ste vještiji, uz to možete poslužiti i tradicionalnog poskoka na žaru, sitno kosanog. Po osobnom ukusu povadite mu zube čiji sadržaj inače možete iskoristiti kao umak. Sastojke možete naći u svakoj bolje opskrbljenoj trgovini živežnim

namircama ili jednostavno posjetite Zoološki (ako ste dobri s direktorom).

Ukoliko je vaše dijete narkoman, u listovima o zdravlju i ljepoti sigurno će se pronaći. Kad napokon shvati da je droga nezdrava, bacit će iglu i pohitati majci u zagrljaj.

Važna upozorenja glede životnog opstanka kriju se u horoskopima. Tako npr. ako piše da ćete imati problema u prometu, dobro se zaključajte, isključite telefon i trk u krevet. Pokrijte se preko glave i zaspite do ujutro.

Na duplericama se najčešće razglabaju zdravstveni problemi. Oni će vas vjerojatno ispravno usmjeriti zaključkom: najbolje bi bilo da posjetite liječnika.

Kako bi se razvila komunikacija među ljudima, mlađi iz cijelog svijeta se razmjenjuju i dopisuju. Tako se razvila trgovina na veliko i malo, "Ljubica export", "Stipica & Brothers" "Ikan i jarani"...

Usporedo s ovakvim načinom postoje i ona radijska druženja u kojima djeca uče osnove izravnog komuniciranja.

Slušatelj: "Haj! Može pozdrav?"

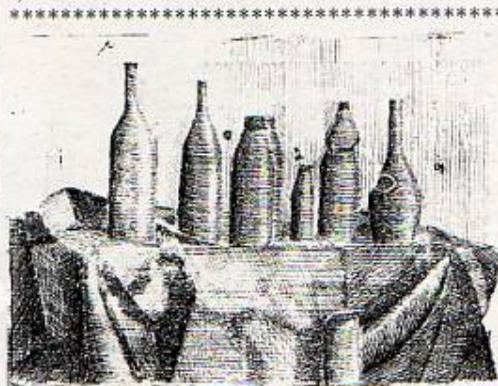
Spiker: "Aj, moš ali brzo."

Slušatelj: "Pozdravljam mamu, tatu i brata."

Spiker: "A di su oni sad ako smijemo znati?"

Slušatelj: "U kužini, večeraju."

Zaključak: Eto, sami ste se uvjerili kako se našoj mlađeži i svima ostalima koji vole sve što vole mlađi, nude veliki spektar zanimljivog, zabavnog, ali nadasve poučnog štiva. Već vas zamišljam kako mahnitko grabite vjetrovku i trčite do najbližeg kioska po "Mil(k)u", "U redu" (O.K.), "Slavicu" (Gloria), "Pubertetlja" (Teen)...Ako je zatvoreno - razbijte staklo. (Oli van je čaćino!).

Marijan Petričević (3. grafičke): bakropis

Knjigu iz školske knjižnice predložuje Ivana Đanić (3. kiparstva)

Sofjin svijet

(Josten Gaarder)

Umorni od vječnih nastojanja da se probijemo kroz surovu materiju, izabrali smo nov put i požurili u susret beskonačnom. Ušli smo u sebe i stvorili nov svijet..., a taj put nam zasigurno pruža "Sofjin svijet".

Fabula ove izvrsne knjige započinje pitanjem. A odgovor nalazimo u isprepletenoj životnoj priči Sofije i Hilde. One su djevojčice koje tek spoznaju život i njegove vrijednosti. Otkrivaju nam filozofiju i povijest čovječanstva od mitološko-mističnih slika svijeta do destruktivnog ulaska u 21. vijek. Čovjek prolazi kroz svijet i ne osvrće se. Nije li upravo "čovjek" riječ koja nam je najveća zaginetka? Dok upoznajemo svijet, prirodu, povijest i samog čovjeka kroz razne školske predmete, mislim da bi nam bilo puno lakše kada bismo poznavali povijest filozofije. Školovanje bi bilo manje "uzaludno", depresivno, a više životno. Filozofija, kao nastavni predmet, zaista nedostaje ovoj školi. Zato mi je upravo čitanje ove knjige pružilo ne samo dodatno obrazovanje na području filozofije nego i veliko zadovoljstvo. Knjiga je pisana pitko i razumljivo. Lako se čita, nije dosadna, puna zanimljivih filozofskih učenja, mudrih rečenica...

Generacije prolaze kroz našu školu. Učionice nas zaista ponekad guše. Ali i nadahnjuju! U njima, okružena sterilno bijelim zidovima, danas se pitam: "Tko sam uopće ja?".

MOJA NAJDRAŽA KNJIGA

U Mjesecu knjige 1997. učenici su na zidnom panou upisivali najdraže knjige.

Među naslovima najčešće su se spominjale

1. Djeca s kolodvora ZOO
 2. Krik i bijes
 3. Mali princ
 4. Gospodar prstenova
 5. Svi me vole, samo tata ne
 6. Galeb Jonathan
 7. Jurassic Park
- Ideja i uredenje panoa: pedagoginja A. Bogavčić

ŠKOLSKE SLOBODNE AKTIVNOSTI

U školskoj godini 1997./98. organizirano je nekoliko slobodnih aktivnosti u okviru družina: Družinu DIOKLECIJAN vodi prof. Jasenka. Splivalo. ARTISTE (glumce) i ARTLIST (novinare) vode prof. Marica Butina i Vanja Škrbića

MLADE POETE**ZORAN ZELENIKA (4. slikarstvo)****MARIJANA MARINIĆ KRAGIĆ**
(3. industrije)**SJAJ NEBESKOG****VANI SAM**

I kucat ću na vrata dok se ne pojavi vlasnik
i dok mi ne kaže da tu nemam što tražiti.
Pa kad me otjera,
dok se sam budem spuštao niz stubište,
neću samo gledati u pod
jer tolika vrata nisam otvorio, a toliko njih
nikad ni neću;
pa opet na vrata neka druga i možda druge boje,
i moli, i pitaj,
nikad tome kraj i nikada napokon priviknuti
da je vani hladno,
a da unutra neće, čak i ako me prime,
biti moj dom.
A vani je hladno,
još uvijek je danas danas,
a niti jučer, niti sutra.
Uvijek je samo danas, a sutra se zove nada.
Vani sam iako mi je hladno.

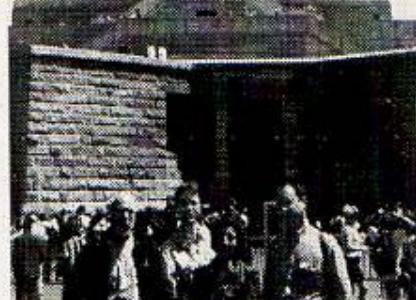
bijah	okovana
htjedoh	zidovima straha
osjetiti	dah
zato	nebeskog
poruših sve	

Školu su New Yorku predstavljali ravnatelj Mladen Bilankov, te profesori Jasenka Splivalo i Ante Škarićić.

Nulla dies sine linea u New Yorku

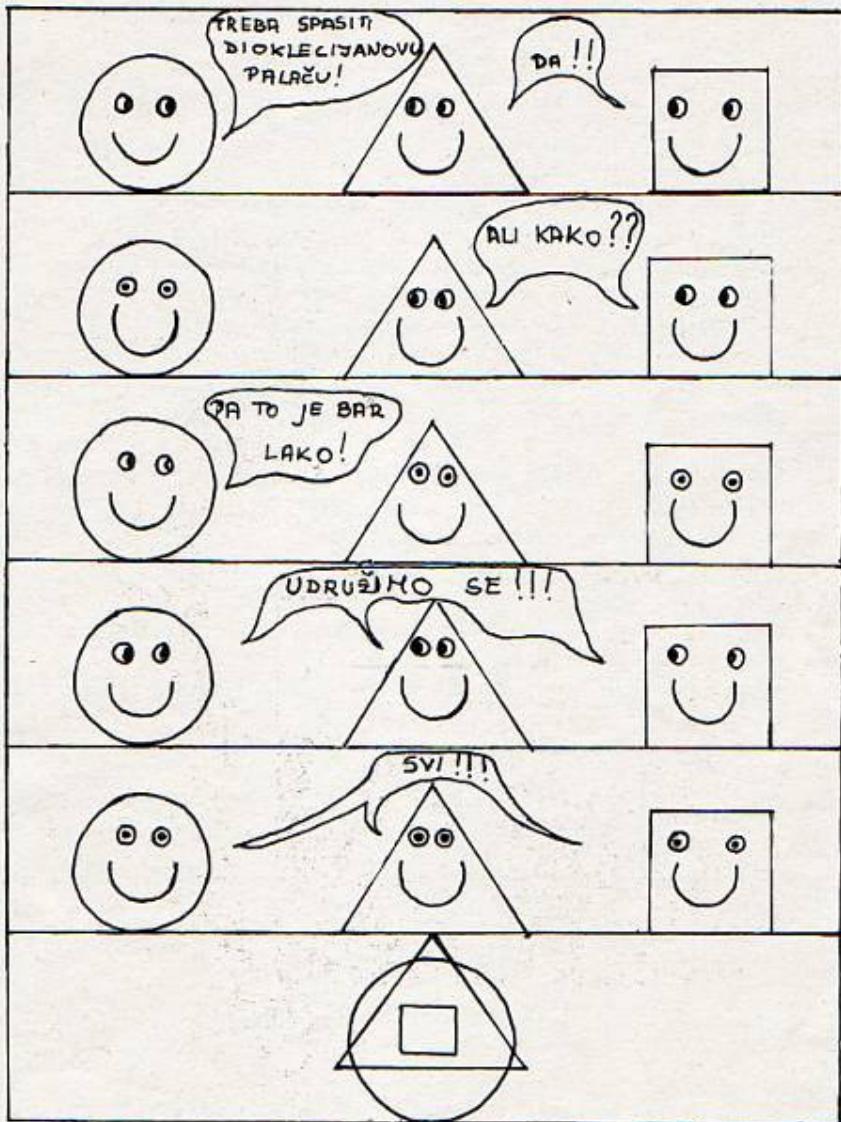
Od 31. svibnja do 30. lipnja 1997. godine, a povodom Hrvatskih dana kulture u New Yorku, Škola likovnih umjetnosti predstavila se izložbom Izloženi su radovi bivših učenika i profesora škole, a sada eminentnih likovnih umjetnika: Jakova Budeše, Nikole Džaje, Kažimira Hraste, Petra Jakelića, Ante Kaštelančića, Kuzme Kovačića, Aleksandra Midžora, Alette Monas P. Z., Neli Ružić, Ante Škarićića i Gorkog Žuvele.

O tome kako je bilo najbolje nam govore ove fotografije.

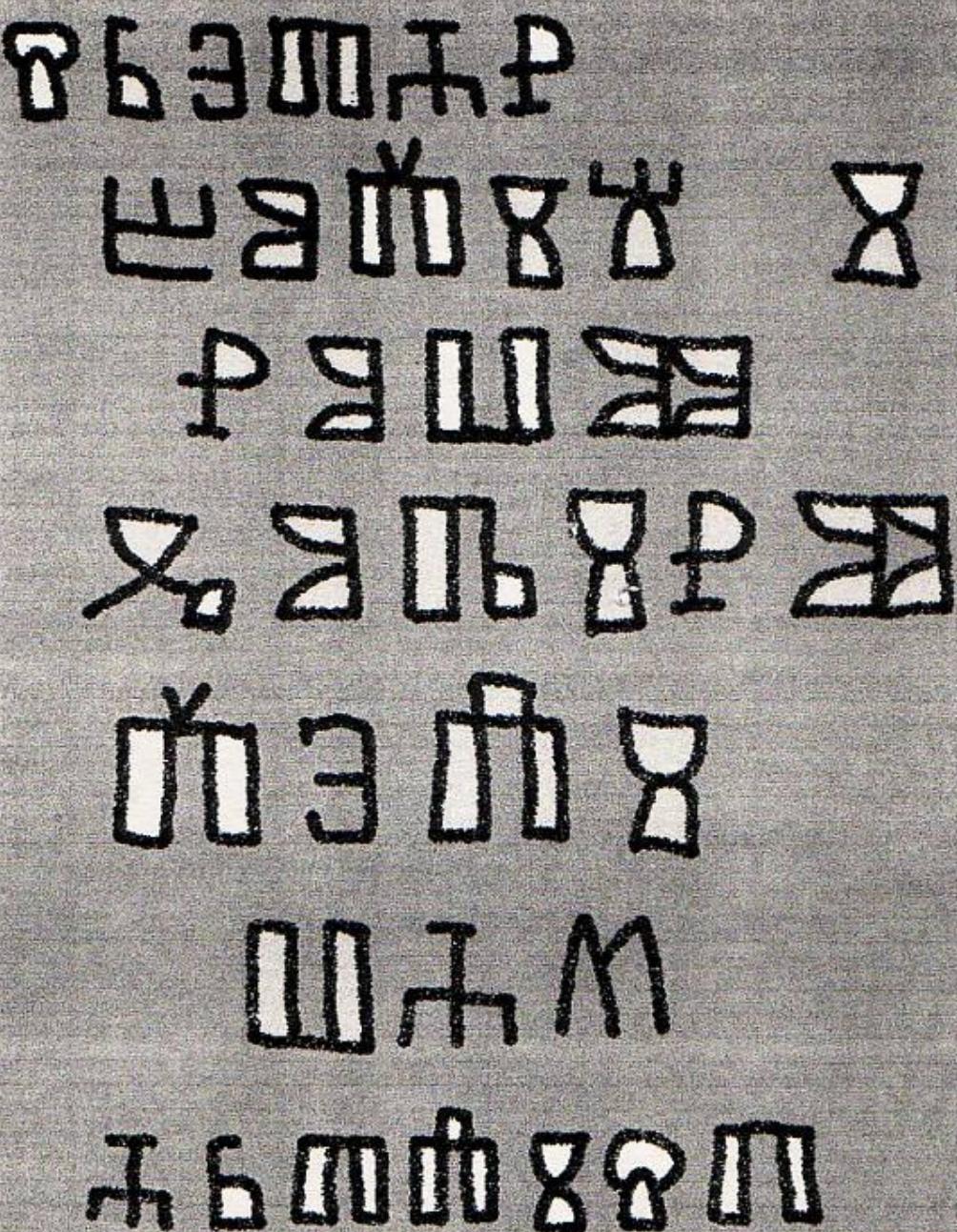
ARTlist

ŠKOLA LIKOVNIH UJMJEĆTOSTI

NACRTALA TINA MIMICA (2. kiparstva)

latinički prijepis glagoljičkoga teksta:

M. Butina

SRETAN BOŽIĆ I NOVU GODINU
ŽELI VAM ARTLIST